

NAŠE RODINNÉ STŘÍBRO

KRUPICOVÁ KAŠE

Jak ji jíte vy?

U nás to bylo vždycky takhle: cukr, kakao a máslo, které se krásně propilo tím cukrem a kakaem a vytvořilo takové ty malé hroudičky, na které se mi sbíhají sliny i teď. A teď si představte, že sedíte u stolu a ukazujete to svým dětem. Ale ne, říká váš manžel. U nás to bylo vždycky takhle: máslo, cukr a kakao. Máslo se přeci krásně rozeřeje o horkou kaši, do něj se vpije cukr a kakao, a to je radost, dívat se na to a těšit se, jak si dáte první lžičku do pusy.

Výsledek je velmi uspokojujivý v obou případech. Každý jsme si nechali svoje rodinné stříbro, děti začínají máslem, nasypou cukr, přidají kakao. Po tatínkovi.

Ale kdoví, s čím se setkají u dalších krupicových kaší. Alespoň vědí, že existují rozdíly a varianty. A moje sestra si stejně vždycky dá cukr, kakao a máslo, a čeká, až se udělají ty malé hroudičky.

SETKÁNÍ

Vzpomínky na dětství, blížící se Vánoce a moje babička. Něco mystického a tajuplného a přesto celkem obyčejné rodinné setkání vždy 22. prosince na babiččiny narozeniny. Strýc, kterého nevidím celý rok, sestřenice, teta ze Slovenska, naši. Babiččin pokoj s houpacím křeslem, domácí vaječný koňak ve skleničkách z první republiky. Pozdní oběd nebo brzká večeře, podle toho, jak jsme se sešli. Babiččina specialita, nadívané kuře v bešamelové omáčce se zázvorovými knedlíčky a s kousky karfiolu, babička vždy říkala karfiol a ne květák, jablečný nebo hruškový kompot. Štrůdl z remosky. Káva, čerstvě umletá a vonící v kuchyni i v pokoji. Babička vždy říkala pokoj, ne obývací. Ještě trochu vaječného koňaku. Příběhy z doby, kdy táta a strýc byli malí. Černobílé fotky z krabice pod postelí. Dětství. Rodina. Babička.

To setkávání jsem si, babi, vzala na starost. Každý rok se scházíme na Štěpána, zvu celou naši rodinu. Tvůj rukou psaný recept na zadělávané kuře mám schovaný, a víš co, letos je skvělá příležitost ho vyzkoušet. Tak mi drž palce.

Jitka Bartáková

Březnice